

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M. G. wniosku obrońcy skazanej o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 28 września 2023 r., sygn. akt II AKa 140/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 10 marca 2023 r., sygn. akt III K 218/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 lutego 2025 r. obrońca skazanej wystąpił do Sądu Najwyższego z sygnalizacją dotyczącą wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 września 2023 r., sygn. akt II AKa 140/23, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 marca 2023 r., sygn. akt III K 218/21, a to z uwagi na wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, wobec udziału w jego składzie sędziego tego Sądu X.Y.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie orzeczenia przed rozpoznaniem kwestii ewentualnego wznowienia z urzędu w/w postępowania, spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe skutki. Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu wznowieniowym (podobnie w kasacyjnym), dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie sygnalizacji za trafną. Sam fakt podniesienia zarzutu odnoszącego się do wystąpienia kwalifikowanej wady prawnej nie oznacza jeszcze sam w sobie podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. W odniesieniu do zarzutu podnoszącego wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo jego uwzględnienia musiałoby mieć charakter oczywistości. W niniejszej sprawie kwestia ewentualnego wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga przeprowadzenia gruntownej analizy nie tylko akt sprawy, ale także pogłębionych rozważań prawnych i faktycznych w zakresie zarzucanej niewłaściwej obsady Sądu drugiej instancji, w tym i dokumentacji związanej z udziałem sędziego w postępowaniu konkursowym przed KRS. Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu zgłoszonej sygnalizacji, Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł]

